

СЕКЦІЯ 5 - ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЧО-ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРОВОА ОХОРОНА ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

КИРИЛОВИЧ Ю.О., магістрант, ІНЕМ НУ «ЛП»
ЛАКІЗА В.В., ст.викл. каф ММП, ІНЕМ НУ «ЛП»

АНАЛІЗ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ У СФЕРІ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Трансфер технологій є невід'ємним компонентом інноваційних процесів, так як він сприяє їх розвитку й поширенню та призводить до підвищення ефективності використання інноваційного потенціалу економіки.

Розвиток інновацій в Україні дав поштовх становленню інституту інноваційного та інвестиційного права, враховуючи те, що Україна зараз перебуває на початковій стадії розвитку такого процесу, як трансфер технологій, вкрай важливим є аналіз світового досвіду в сфері його правового регулювання. Предметом інноваційного законодавства виступає сукупність взаємовідносин, які виникають в процесі створення інноваційних продуктів.

Державне регулювання у сфері інноваційної діяльності в Україні здійснюється шляхом визначення пріоритетних напрямів інноваційного розвитку, і створення на базі нього найкращих умов для їх розвитку за допомогою правових та економічних важелів, що можуть забезпечити підвищення виробництва та впровадження потенційно економічно привабливих та конкурентоспроможних продуктів.

Основу законодавчої бази у сфері інноваційного права в Україні складають: Закон України «Про інноваційну діяльність» [1], Закон України «Про інвестиційну діяльність» [2], Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» [3], Закон України «Про наукову і науково-технічну експертизу» [4], Закон України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» [5], Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» [6] та інші.

Важливим кроком у розвитку інституту інноваційного права ми вважаємо створення науково-дослідного інституту правового забезпечення інноваційного розвитку Національної академії правових наук України згідно із Постановою КМУ [7], головним завданням якого на даний момент є розробка Проекту Інноваційного Кодексу України, який має охоплювати всі основні аспекти реалізації відносин у науково-технічній та інноваційній сфері з метою правового забезпечення становлення та ефективного функціонування національної інноваційної системи.

Отже, основою створення бази для ефективного розвитку інноваційної діяльності та трансферу технологій, ми вважаємо, є створення злагодженої нормативно-правової бази, яка буде мати на меті інтеграцію конкурентоспроможних вітчизняних продуктів на світовий ринок, і, як наслідок, забезпечить сталий економічний розвиток економіки України.

Окрім цього, доцільним є проведення глибинного аналізу нормативно-правових баз у сфері інноваційної діяльності країн-лідерів. Отже, найважливішим фактором має бути проведення державної програми ревіталізації інноваційно активних підприємств і постійний моніторинг світових тенденцій у сфері інновацій для

регулювання потенційних векторів розвитку внутрішньої продукції.

Список використаних джерел: 1. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 4.07.2002 р. № 40-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 36. – Ст. 266. 2. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 р. № 1560-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 47. – Ст. 646. 3. Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 13.12.1991 р. № 1977-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 12. – Ст. 165. 4. Закон України «Про наукову і науково-технічну експертизу» від 04.07.2002 р. № 40-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 36. – Ст. 266. 5. Закон України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» від 16.07.1999 р. № 991-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 40. – Ст. 363. 6. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» від 08.09.2011 р. № 3715-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 19-20. – Ст. 166. 7. Постанова КМУ від 02.03.2010 року № 217 «Про утворення Науково-дослідного інституту правового забезпечення інноваційного розвитку» // Офіційний вісник України. – 2010. – № 16. Стор. 32. – Ст. 739.

МИКИТАСЬ О.О., студент НТУ «ХП»

ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Між економічними відносинами, що існують у процесі здійснення інноваційної діяльності, мірами їхнього господарського регулювання і самими інноваційними процесами у національній економіці існують складні взаємозв'язки. Для їх ефективного регулювання потрібна оптимальна законодавча база, яка в нашій країні, ще вдосконалюється і досліджується законодавство в питаннях інноваційної діяльності, для його вдосконалення.

Законодавство України у сфері інноваційної діяльності базується на Конституції України і складається із законів України: «Про інвестиційну діяльність», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про наукову і науково-технічну експертизу» та інших законодавчих актів, що регулюють відносини у інноваційній сфері. Правові передумови державної інноваційної політики закладені в Конституції України, в якій ст. 54 гарантує громадянам свободу наукової, технічної та інших видів творчої діяльності, захист інтелектуальної власності, авторських прав. Ст. 116 зобов'язує Кабінет Міністрів України забезпечувати здійснення економічної політики у сфері освіти, науки і культури. Згідно з п. 4 ст. 116 Кабмін розробляє і здійснює загальнодержавні програми економічного, науково-технічного і культурного розвитку України.

В цілому в Україні існує законодавча база для здійснення і розвитку інноваційної діяльності (приблизно 70 нормативно-правових актів), але все ж за кількістю і якістю нормативних законодавчих актів вона поступається подібним системам у розвинутих країнах. Формування в Україні інноваційної моделі економічного зростання потребує сприяння держави у створенні ефективної законодавчої бази для інноваційної діяльності та ефективному функціонуванні інноваційної інфраструктури, особливо на міжгалузевому та регіональному рівнях.

Серед основних проблемних моментів у законодавчому забезпеченні інноваційної діяльності в Україні можна виділити наступне. Обмеження інноваційної діяльності є наслідком неефективного державного впливу, зокрема податкових пільг, антимонопольного, патентно-ліцензійного та кон'юнктурного регулювання технологічного оновлення виробництв.

Будова законодавчого інноваційного механізму має відмінності не тільки в різних країнах світу, але й в окремих регіонах будь-якої країни. Це пов'язано, насамперед, із конкретною циклічною фазою розвитку, яка детермінує стан і ступінь